

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته از سیر)

۰۵ مارچ ۲۰۱۶

## دهقانان ستمدیده بامیان، قربانی فقر و قدرتمندان پوشالی

افغانستان، کشور مستعمره و قربانی جنگ ارتجاعی قلدان جهانی است. زحمتکشان کشور ما بار اصلی این جنگ را به دوش می کشند. جنگ استعماری که لگام آن به دست سرمایه داران چپاولگر جهانی است؛ زحمتکشان، به خصوص کارگران و دهقانان را به نیستی و نابودی کشانده و با گذشت هر روز آنان را در زندگی دوزخ آسا غرق می کنند.

بامیان از ولایات مرکزی کشور ما است که در دوره های مختلف حاکمیت دولت های ارتجاعی، پوشالی و ضد زحمتکشان در فقر و نیستی به سر برده و دهقانان زحمتکش و ستمدیده آن بدترین زندگی را گذرانده اند. این ولایت فقیر با نیم میلیون نفوس که بیشتر از ۹۰ درصد آن را دهقانان زحمتکش و تهیدست تشکیل می دهد، در چنگال قدرتمندان مرتجع، ضد مردم و زحمتکشان قرار گرفته و تا توانسته اند بر شانه های دهقانان تهیدست و زحمتکشان بامیانی قدرت رانده اند و دل نوکران و اربابان شان را شاد کرده اند.

رسانه ها گزارش می کنند که نصفی از جمعیت بامیان زیر خط فقر زندگی می کند و خانواده های زیادی هستند که حتی دسترسی به مواد غذایی ابتدائی روزانه ندارند. عاید شمار زیادی از خانواده های فقیر و تهیدست در بامیان در هفته ای یک دالر (چیزی در حدود ۶۹ افغانی) برآورده شده است، در حالی که قیمت یک نان در افغانستان ۱۰ افغانی است. این آمار نشان می دهد که حاکمیت جنگ سالاران غربی چه وضعیت وحشتناکی برای توده های ستمدیده بامیانی به ارمغان آورده است، چنانچه عین وضعیت در تمام افغانستان حاکم است که نشاندهنده دشمنی بیرحمانه چپاولگران غربی و حامیان داخلی آنان با زحمتکشان است.

زحمتکشان افغانستان، به خصوص دهقانان و کارگران در تمام افغانستان قربانی فقر، جنگ، و تروریزم هستند. جنگ استعماری کنونی و تروریزم طالبی – داعشی همه از افکار ضد زحمتکشان آب می خورد که این بازی وحشتناک از طرف امپراتوری های چپاولگر غربی گردانندگی می شود و حامیان داخلی ضد زحمتکشان، پیاده کنندگان و تطبیق کنندگان این بازی خونریز هستند.

تا جنگ استعماری ادامه داشته باشد، تا چپاولگران غربی و ناتوئی جنایت کنند، تا خونریزی و وحشت طالبی – داعشی است، تا طبقات ضد زحمتکشان به زور و قدرت ارباب شان حاکمیت برانند، زحمتکشان قربانی می شوند، در فقر به

سر می برند و روز تا روز تهیدست تر می شوند، حال چه در بامیان باشند، چه در پکتیا و بدخشان و کنر و کندهار. سرنوشت زحمتکشان در حاکمیت و جنایت قلدان سرمایه و حامیان خونریز آن، همیشه همین بوده است. راه حل چیست؟ راه حل گدائی و داد خواهی از ستمگران و ستم پیشگان نیست؛ چنانچه اکثر روشنفکران طرفدار سرمایه و نیمه سرمایه، گاه گاه چنین راه حلی را پیشنهاد می کنند تا زحمتکشان و تهیدستان همیشه و همیشه در چنگال غارتگران باقی بمانند. دادخواهی از ستمگران، خدمت به ستمگران است. زحمتکشان نمی توانند و حق ندارند که از ستمگران دادخواهی کنند، بلکه به جای آن با اتحاد، همبستگی و یک پارچگی باید علیه ستم و جنایت بایستند، زیرا بدون اتحاد و همبستگی زحمتکشان علیه ستمگران، طبقات ستمکش و زحمتکش به رفاه و برابری نمی رسند.